

אור הזוהר

ערכה של שעה

עלון 33

תשרי תשע"א

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

עֲרֵפָה נֶשֶׁל נְשֵׁעָה

חלקים נבחרים מדרשה לחזוק

למוזד הזהר הקדוש

– ביום הקדוש [יום הכפורים] תשע"א –

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

תשרי תשע"א לפ"ק

— ההבטחות הגדולות של הרשב"י —

(בזהר תרומה קכ"ח):

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:
מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים
[בהפצת הזהר הקדוש]
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

א. כופה את מלכות הרשעה.

ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.

ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

ד. זוכה לראות בנים לבניו.

ה. זוכה לעשירות בעולם הזה.

ו. זוכה לעולם הבא.

ז. אין שום אהד שייכול להזיק ולהרע לו.

ח. נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו.

ט. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה בכל הענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.

י. הרשב"י יכיר לו טובה על כך ומליץ טוב בעדו.

יא. הקדוש ברוך הוא מברך אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את בלם להקדוש ברוך הוא.

יב. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלויים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדְּרָשָׁה

יוֹם הַקְּדוּשׁ תִּשְׁעֵי"א

מִכַּ"ק אֲדַמּוּ"ר מֵהַאֲלֻמִּין שְׁלִיט"א

בבֵּיהֶמ"ד עֲטַרֶת יִשְׁעֵיהָ הָאֲלֻמִּין – בֵּית שְׁמוּשׁ

(א) חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי תִשְׁעֵי"א = 771

771 בְּגִימָטְרִיָּה = "בִּיאַת מְשִׁיחַ" = "אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִים"

= "יְחִיָּה חַיִּים טוֹבִים וּמְאוֹשְׁרִים" [הַכֵּל רַק עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ]

וְעַת צָרָה = 771 הִיא לִיעֶקֶב וּמִמֶּנָּה יִנְשֵׁעַ . הַכֵּל תִּלְוֵי בְּנוּ !!!

אֲצִלָּךְ מֵתַגְלָגָלִים יְהֻלּוּמִים - תִּזְהַר שֶׁלֹּא תַחֲשַׁב שְׂזָה
 זְכוּכִית. בְּאֻמְרִיקָה אוֹמְרִים זָמַן זֶה כֶּסֶף – אֲצִלְנוּ הַיְהוּדִים
 אוֹמְרִים זָמַן זֶה חַיִּים !!! אֲבָל אַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ כַּמָּה בְּאֻמַּת שׁוֹה
 הַזָּמַן שְׁלוֹ!!! וְאִיךָ אֶפְשָׁר לַהֲפֹךְ 5 דְּקוֹת לְיוֹתֵר מִשְׁמוֹנֶה מִלְּיוֹן שָׁנָה,

[א] נִדְפַס בְּעֵלּוֹן אוֹר הַזֶּהר מִס' 33 תִּשְׁרֵי תִשְׁעֵי"א – וּבִסְפֵר "חֲבָל עַל כָּל רָגַע" –

וּבִסְפֵר "זְהַרֵי הַזֶּהר" [זֶה יָצָא לְאוֹר בְּהַרְבֵּה הוֹסְפוֹת חֲדָשׁוֹת וְגַם וְשֻׁנוֹת, וְעוֹד חֲדוּשִׁים נִפְלְאוּם].

עֲרֻכַּהּ שֶׁל שְׁעָה

וְזֶה רַק בְּמִשְׁגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה (מִלְבַּד הָעוֹלָם הַבָּא שְׁשֵׁם יֵשׁ חַיֵי נְצַח, עֵינֵי לֹא רָאִתָּה אֱלֹקִים זולתך יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ) - עֲכָשׂוּ תִדְעַ שְׁכָל דְקָה שָׁוֶה לָךְ יוֹתֵר מִמִּילִיּוֹן וַחֲצֵי שָׁנָה, וְלֹא תִבְזֹבֵז אֶף רִגַע - מִי מִשְׁגָּע חֹסֵר דַּעְיָה שְׂזִזְרָק עֲשִׁירוֹת בְּהִשָּׁג יָד.

אַתָּה רוֹצֵה עוֹרֵף דֵּין מִפְּרָסָם וּמִצְלִיחַ צְמוּד אֲלֶיךָ - רוֹפֵא מִמַּחָה שְׂדוּאָג שֶׁלֹּא תִהְיֶה חוֹלָה שְׂיִתְלַוּוּה אֲלֶיךָ בְּכָל שָׁעוֹת הַיָּמָמָה - בְּרָכָה מִבְּטַחַת לְבָנִים צְדִיקִים וְנַחַת מִהַצְּאָצְאִים - מִזֶּל טוֹב וּמִצְלַח כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ - חַיִּים אֲרָכִים טוֹבִים וּמִתְקַנִּים - שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים - מַעֲתָה כָּל יְהוּדֵי יִכּוֹל לְזָכוֹת וּלְזַכּוֹת.

(ב) הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמַפְזֵז רַב וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֵת צוֹפִים

לֹא חָרַב הָעוֹלָם אֲלֵא בְּפִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה וְלֹא חָרְבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲלֵא מִפְּנֵי פִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה, וְכָל הַצְּרוֹת הַבָּאוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֵינָן אֲלֵא מִפְּנֵי פִשְׁעָה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִשְׁעַ יַעֲקֹב כָּל זֹאת (מִיכָה פָּרָק א' פְּסוּק ה') ... (אֵלֶיהוּ זוֹטָא פ"א, מַחֲזִיק בְּרָכָה אוֹת ה') וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּכָל מַאֲמָצֵי כּוּחוֹ לְצוּד הַזְּמַן מִהַבְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְלַעֲסֹק בּוֹ בַתּוֹרָה בְּכָל מָה שֶׁאֲפָשֶׁר לוֹ כְּמוֹ הַמְּצִיל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת מְזוּטוֹ שֶׁל יָם, וְכְמוֹ שְׁכַתּוֹב הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמַפְזֵז רַב וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֵת

צוֹפִים, (תְּהִלִּים פָּרָק י"ט, י"א), (כִּף הַחַיִּים סִימָן קנ"ו סק"א).

בואו חֲשׁבוֹן !!! – מֵה שְׂיִהוּדֵי אֶחָד יָכוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לַמּוֹד
הַזֶּהר בֵּין בִּימוֹת הַחוּל וּבֵין בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת
בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר
הקדוש (סוף פרשת "שלח-לק") – זָכָא חוּלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינוֹן
דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵיתָא, יוֹמָא דְשַׁבְּתָא מִשְׁאָר יוֹמִין".

מְרַנָּא הֲרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" (פרשת שמות שנה
שְׁנִיָּה), כְּתִב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתִבוּ הַמְּקַבְּלִים ז' ל: דְּגָדוֹל פֶּעַל הַנְּעִשָּׂה
מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת, אֶלֶף פְּעֻמִּים יוֹתֵר מִן הַנְּעִשָּׂה
מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחוּל. עַכְל"ק. וּבְאוּרוֹ: עַל פִּי מֵאֵמֵר חַז"ל,
דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקַּב"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנֵאֵמֵר כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוֹל וְגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֶשׁ הִיא מֵעֵין עוֹלָם הֵבֵא – זֹאת אוֹמְרֵת,
כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקַּב"ה. אִם כֵּן בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל
הַשִּׁ"ת וְיִתְעַלֶּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ,
עוֹלָה אֶלֶף יְדוֹת, לְעֶרְךָ יְמֵי הַחוּל. (מִצָּא חוֹן בַּמִּדְבָּר).

ד) בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

רַבְּנּוּ מְרַדְּכֵי שְׂרַעְבֵי זִי"ע הַתְּבֵטָא פֶּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבָּיו
וְאָמַר: "שָׁעָה שֶׁל לַמּוֹד תּוֹרָה עַל דְּרָךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, שְׁנָה
לְלַמּוֹד שְׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשָׁעָה אַחַת שֶׁל לַמּוֹד זֶהר

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

וּקְבֵלָה בַּיּוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד פְּשֻׁט בַּיּוֹם חַל. וְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה וְזֶהר בַּיּוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךְ שָׁעָה שָׁנָה לְלַמּוֹד שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בַּיּוֹמֹת הַחַל".² וּפְסַק הַגַּה"ק הַכֹּהֵן הַחַיִּים (קנ"ה סק"ב), דְּלַמּוֹד הַזֶּהר יִחְשָׁב לְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה. וְכַתֵּב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֶפִּילוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּבֵ"ה פְּדַכְתִּיב וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה וּפְרָשׁוּ חַז"ל וְדִלְגוּ עָלַי אַהֲבָה, עַכ"ל.

וְכִבֵּר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מִהַר"ש בּוֹזְגָלוּ זי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בַּעַל הַכֶּסֶף מְלֶךְ" דְּלַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שָׁעָה אַחַת לְעֶרְךְ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וְזוֹ ל': ה"כֶּסֶף מְלֶךְ" (תְּקוּן מ"ג): כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְרוּשׁ מֵאֱמֵר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעַלָּה בְּשָׁעָה אַחַת מֵה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וַיְהִיָּה מְרוּאֵי פָּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

גַּם בְּתִקּוּן ל' כָּתֵב (הַכֶּסֶף מְלֶךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּמָה גְדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמִיד חָכָם לְלַמֵּד קְבֵלָה. וְעֲנִשָׁם כְּמָה גְדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים

[בו] הַעֲרָה מֵאֵת רַש"י: וְהִבְנָה לְדַבְרֵי רַבְנּוּ יִמְצָא הַקּוּרָא מִלְשׁוֹן הַזֶּהר הַמְּדַמָּה אֵת לַמּוֹד הַמְּשֻׁנָּה כְּחֻצֵיר וְכַתְּבָן אֶצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנְזָכֵר בְּפֶרֶשׁת "וַיֵּצֵא" בְּרַעֲיָא מִהִימְנָא (דף ע"ה) "וַיֵּי לְאִינּוֹן דְּאֶבְלִין תְּבָן בְּאוּרִיתָא וְלֹא יָדַעִין בְּסַתְרֵי דְּאוּרִיתָא". וְעוֹד הִבִּיא מוֹרְנוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטָּאֵל בְּהַקְּדָמְתוֹ ל"שַׁעַר הַהַקְּדָמוֹת", לְשׁוֹנוֹת וּמְקוּרוֹת שׁוֹנִים שְׁקוּרָאִים לְלַמּוֹד הַנְּגַלָּה שְׁפָחָה וְקִלְיָפִין לְעַמַּת תּוֹרַת הַקְּבֵלָה.

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

ז

קבֵּלָה וְגוֹרָם אַרְךָ גְלוּתָא כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאֵלָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשָׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה מַה שֶּׁלֹּא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גָדוֹל כֹּחַה לְקָרֵב הַגְּאֵלָה.

הַעוֹלָה מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַפְּסָא מְלָךְ וְהוֹרִי"ח הַטוֹב זי"ע:
דְּהַלּוּמַד שָׁעָה זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוּדֶשׁ, כְּלוּמַד אֶלְךָ שָׁנָה פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל. וְלִפִּי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוּדֶשׁ, הֵרִי שְׂזִכָּה לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה [וְכָל הָעוֹלָם מִתְעַלָּה עַל יְדוֹ]. וּבְנוֹסָף עַל כֵּן חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמֵחָה) הַמְּבָאָר: דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנַּעֲשֶׂה בְּשִׂמְחָה עָרְכוּ כְּפוּל אֶלְךָ, יוֹצֵא שְׂכָאֲשֶׁר יְהוּדֵי לוּמַד בְּשַׁבַּת קוּדֶשׁ וּבְשִׂמְחָה תּוֹרַת הַרְשָׁבִי – "הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשָׁעָה אַחַת לְעָרְךָ שֶׁל מַלְיוֹן שָׁנָה, (לִמּוּד פְּשֻׁט בִּימֵי הַחוּל). וְאֵיתָא בְּאֵבוֹת דְּרַבִּי נִתְּן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'): רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר... אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה בְּשַׁעַת הַרְיוּחַ אַל תִּשׁוּב לָךְ בְּשַׁעַת הַדְּחָק, לִפִּי שְׂטוֹב לוֹ לְאָדָם דָּבָר אֶחָד בְּצַעַר מִמַּאֵה בְּרִינּוּחַ (עֵי"ש), עַל כֵּן כָּאֲשֶׁר לוּמַד בְּיָסוּרִים הַכָּל כְּפוּל מַאֵה, סָךְ הַכָּל לִימּוּד זֶהֱר הַקְּדוּשׁ שָׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹהָ מַאֵה מַלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה!!!! וְשָׁנִיָּה אַחַת כ' 28.000 שָׁנָה תּוֹרָה. צֵא וְחֻשַׁב בְּלִמּוּד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שָׁנִיָּה אֶתָּה מְשַׁמַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח ה'".

כְּתַב הַכֶּף הַחַיִּים (סִי' קנ"ה סק"ב): מִצְוָה פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה שֶׁלֹּא יְהֵא עֶקֶר בְּשִׁכְלוֹ שְׂאִינוֹ מוֹלִיד וְאָמְרוּ חז"ל וַדְּלָא מוֹסִיף יָסָף, וְצָרִיךְ

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

שִׁיחֵדֶשׁ בְּכָל יוֹם¹ מַה שֶׁלֹּא חֲדָשׁ מִקְדָּמַת דָּנָא, וּבִזְהָ יֵאִירוּ יָמָיו
 לְעוֹלָם הַבָּא (בְּשֵׁם אֹרֹר צְדִיקִים אוֹת י"ג), וְכָתַב מְרַנָּא הֵבֵן אִישׁ חֵי זִי"ע (חֶלֶק
 דְּרוּשִׁים פְּרָשֶׁת מִשְׁפָּטִים ד"ה אִם אֲדוּנִי יִתֵּן לוֹ), וְז"ל: כִּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֶלֶק
 הַנִּסְתָּר נִקְרָאִים בְּנִים וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֶלֶק הַנִּגְלָה נִקְרָאִים בָּנוֹת,
 עַכ"ל. וְיוֹצֵא לְפִי דְבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים דְּכַדִּי לְצֵאת יְדֵי חוֹבַת פְּרִיָה
 וּרְבִיָה בַתוֹרָה חֵיב לְחֲדָשׁ גַּם בַּנִּגְלָה וְגַם בַּנִּסְתָּר וּמִי יֹאמֵר זְפִיתִי
 וְיִצְאֵתִי יְדֵי חוֹבַתִּי.

וּבִזְהָר הַקְדוּשׁ² (פְּרָשֶׁת שְׁלַח לָךְ דָּף קע"ג ע"א) כְּתוּב, שֶׁכָּל יְהוּדֵי חֵיב
 לְחֲדָשׁ חֲדוּשִׁים בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, וְהַקְב"ה שׁוֹאֵל לְנִשְׁמָה מַה חֲדָשָׁה,
 וְאִם לֹא חֲדָשָׁה נִמְצְאָת בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה.

וְגו' כָּתַב קַב הַיִּשְׂרָאֵל (פְּרָק ל"ה) דְּבִיּוֹם הַיִּאֲרִצִּיט שֶׁל אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, וְכֵן גַּם שֶׁל חָמִיו
 וְחֻמוֹתוֹ, לֹא דִי בְקִדִּישׁ וְתַעֲנִית שְׁמוּעִיל לְהִינְצֵל מִמּוֹקְצַת הַדִּין, אֲלֵא יִרְאֶה לְהַמְצִיא
 לְעֵשׂוֹת טוֹב בִּיּוֹם הַזֶּה, וְיִרְאֶה לְחֲדָשׁ בּוֹ אֵיזָה דְבָר בַּתוֹרָה, אִזּוּ שׁ תוֹעֵלַת גְּדוּל לְאָבִיו
 וְלְאִמּוֹ, וְכֵן בְּשָׂאָר יָמוֹת הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֵבֵן מְחַדֵּשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ תוֹרָה לְשִׁמְחָה, אִזּוּ הֵבֵן מִשְׁמַח
 אָבִיו וְאִמּוֹ, וּמַעֲטָרִין לְאָבִיו וְאִמּוֹ בְּכַמָּה עִטוּרִין, וְכֵן לְחָמִיו וְחֻמוֹתוֹ, (עִין שֵׁם).

וְדו' בְּזוּהָר (פְּרָשֶׁת שְׁלַח לָךְ דָּף קע"ג עמוד ב'): בֵּינן דְּסַלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂאָרוּ עֲלֵיהוּ
 דִּישְׂרָאֵל. סַלְקִי וְקִיִּימִין בְּדִיּוֹקְנָא קָמִי מַלְכָּא קְדִישָׁא, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא שְׂאִיל לְכַלְהוּ,
 מֵאִי חֲדוּשָׁא הָוָה לְכוּ בְּהֻוּא עֲלֵמָא בְּאוּרִייתָא. וְכַאֲהוּ אֵיהוּ מֵאֵן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא
 אִמְרַת קָמִיָה. כְּמָה חֲדוּהָ עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, כְּנִישׁ לְפַמְלִיא דִּילִיָה, וְאָמַר, שְׁמַעוּ
 חֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא, דְּאִמְרַת נִשְׁמַתָּא דָּא דְּפִלוּנִי, וְכַלְהוּ מוֹקְמִי הֵהִיא מְלָה בְּתַרִּי מִתִּיבְתִּי.
 אִינּוּן לְתַתָּא, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא לְעֵילָא, חֲתִים לְהֵהִיא מְלָה. – וּבִיּאֹרִי: בֵּינן שְׁעוֹלוֹת כָּל
 הַנִּשְׁמוֹת שְׁשָׂרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּדַמּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּף
 הוּא שׁוֹאֵל אֵת כָּלֵם: אֵיזָה חֲדוּשׁ הֵיָה לְכֵם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם בַּתוֹרָה? אֲשָׁרִי מִי שְׂאוּמֵר לְפָנֵי
 חֲדוּשׁ עַל הַתוֹרָה. כְּמָה חֲדוּהָ עוֹשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא. מְכַנְּס פְּמִלְיָה שְׁלוֹ וְאוּמֵר: שְׁמַעוּ

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

ט

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר זֹהָר חֵי דְכָל אֶחָד חֵיב לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת כְּפִי
יְכוּלְתּוֹ בְּכָל חֻלְקֵי פְרֻד"ס הַתּוֹרָה וּבַדְרָשׁוֹת חַז"ל, וּבִשְׁוִ"ת תּוֹרָה
לְשִׁמָּה (לְרַבְּנֵי יוֹסֵף חַיִּים – אִו"ח סִימָן צ"ח) כְּתֹב: כִּי מִי שֶׁחִדָּשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ
בַּתּוֹרָה בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעַ וְכִתְּבֵם לֹא יוֹצֵא אוֹתוֹ בְּפֶה עַד שַׁבָּת, וְאִז
נֶחְשָׁב שֶׁחִדָּשׁוּ בַּשַּׁבָּת.

הַגַּה"ק רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר פֶּאֶפּוֹ זי"ע בְּפֶלֶא יוֹעֵץ (עֲרֵךְ חֲדוּשׁ), כְּתֹב: רַק
שְׁיַעֲמַל בְּכָל כּוּחוֹ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה דְּהֵיִינוּ לְהַקְשׁוֹת וּלְתַרְץ
בַּתַּנ"ךְ וּבִש"ס אוֹ לְפָרֵשׁ פְּרוּשִׁים בְּפְרֻד"ס עַל תַּנ"ךְ וְש"ס. וְאַח"כ
כְּתֹב: וְגַם לִימוּד סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ אֵף בְּאִין מִבֵּין חֲשׁוֹב לוֹ
כְּאִילוֹ חֲדָשׁ חֲדוּשִׁים עַפ"ל. הֲרֵאתָ לְדַעַת דְּהַלּוּמֵד זֹה"ק יוֹצֵא יָדֵי

חֲדוּשׁ תּוֹרָה שְׁאוּמְרֵת נִשְׁמַת פְּלוּנֵי זֶה. וְכֻלָּם מִעֲמִידִים אוֹתוֹ דְּבַר בְּשִׁפְתֵי יְשִׁיבוֹת. הֵם
לְמִטָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה חוֹתֵם לְאוֹתוֹ דְּבַר.

תָּא חֲזוּי, כִּד מְלָה אַתְחַדָּשׁ בְּאוֹרֵייתָא, וְנִשְׁמַתָּא דְנַחְתָּא בַּשַּׁבָּתָא אַתְעַסְקַת בְּאִינוּן מַלְיָן
חֲדָתִין, וְסַלְקֵי לְעִילָא. כָּל פְּמִלְיָא דְלְעִילָא, צִיִּיתִין לְהַהוּא מְלָה, וְחִיּוֹת הַקְדָּשׁ מִתְרַבֵּין
בַּגְדָפִין, וּמִתְלַבְּשֵׁן בַּגְדָפִין. וְכִד שְׂאִיל לֹון קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלֹא תְבִין וְשִׁתְקִין, כְּדִין חִיּוֹת
הַקְדָּשׁ מַה כְּתִיב, (יְחֻזְקָאֵל א) בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן, כְּמָה דְאֵתָּא אָמַר (אִיּוֹב לב) כִּי עָמְדוּ לֹא
עָנוּ עוֹד. (נְחֻמְיָה ח) וּכְפִתְחוּ עֲמֻדוֹ כָּל הָעָם. – וּבִיאוֹרֵי: בֹּא וְרֵא, כְּשֶׁדְּבַר מִתְחַדָּשׁ בַּתּוֹרָה
וְנִשְׁמָה שְׁיֹרְדֵת בַּשַּׁבָּת הַתְּעַסְקָה בְּאוֹתָם דְּבָרִים חֲדָשִׁים וְעוֹלָה לְמַעַלָּה, כָּל הַפְּמִלְיָה שֶׁל
מַעַלָּה מְקַשְׁבָּה לְאוֹתוֹ דְּבַר, וְחִיּוֹת הַקְדָּשׁ מִתְרַבֵּים בְּכַנְפֵּים וּמִתְלַבְּשִׁים בְּכַנְפֵּים.
וְכִשְׁשׁוֹאֵל אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מְשִׁיבִין, וְשׁוֹתְקִין, אִז חִיּוֹת הַקְדָּשׁ מַה כְּתוּב?
(יְחֻזְקָאֵל א) בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (אִיּוֹב לב) כִּי עָמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד. (נְחֻמְיָה ח)
וּכְפִתְחוּ עֲמֻדוֹ כָּל הָעָם, (עֵינִן שֵׁם בְּאוֹרֵךְ וּבְדָף קַעִיד ע"ב). (וְעֵינִן בְּיַסְדוֹרוֹ שֶׁל שַׁבָּת" שֶׁרֶשׁ הַחֲמִישִׁי עָנָה ב' אוֹת ח/
וּז"ל: וְדַבְרֵי הַכֹּל בַּשַּׁבָּת נִתְּנָה תּוֹרָה, אֵף אוֹר הַתּוֹרָה וְרִזִּין דְּאוֹרֵייתָא צְרִיךְ אֲדָם לְחַדָּשׁ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, (עֵינִן ש"ס).

עֲרֵבָה שֶׁל שְׁעָה

,

חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בנודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובזהר הקדוש בהקדמה" (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א), כתב: דכמה צריך ליזהר שיהא תורתו תורת אמת ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזהר הקדוש ששעה שווה שנה בדברי הפסא מלך

והו כתיב בהקדמת הזהר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א). בראשית רבי שמעון פתח (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא וליליא, בגין דקדשא בריך הוא ציית לקלהון דאגון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על דא דההוא דאשתדל באורייתא, עביד רקיעא חדא. – וביאור: בראשית. רבי שמעון פתח, (ישעיה נא) ואשם דברי בפיך. כמה יש לאדם להשתדל בתורה יומם ולילה, משום שהקדוש-ברוך-הוא מקשיב לקולות אותם שמתעסקים בתורה. ובכל דבר שמתחדש בתורה על ידי אותו שמשתדל בתורה, עושה רקיע אחד (ועין שם באורף).

(ובהמשך) ועל דא כתיב, (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון דא דכורא. וכעבות העגלה חטאה. מאן חטאה, דא נוקבא דאקרי חטאה. איהו משיף ההוא דאקרי עון באגון חבלי השוא. ולבתר פעבות העגלה חטאה, לההיא נוקבא דאקרי חטאה, דתמן אתתקפת למהוי טס לקטלא בני נשא. ועל דא (משלי ו) כי רבים חללים הפילה, מאן הפילה, דא ההיא חטאה דקטלית בני נשא. מאן גרים דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה, רחמנא לשון. – וביאור: ועל זה כתוב (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון זה הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי החטאה? זו הנקבה שנקראת חטאה. הוא מושף את אותו שנקרא עון באותם חבלי השוא. ואחר כך פעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה להרג בני אדם. ועל זה (משלי ו) כי רבים חללים הפילה. מי הפילה? זו אותה החטאה שהורגת בני אדם. מי גרם את זה? תלמיד החכם שלא הגיע להוראה ומורה. הרחמן יצילנו.

אמר רבי שמעון לחבראי במטותא מנייכו דלא תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא ידעתון ולא שמעתון מאילנא רברבא כדקא יאות, בגין דלא תהוון גרמין לההוא חטאה לקטלא אכלוסין דבר נש למנא. פתחו בלהון ואמרו רחמנא לשון, רחמנא לשון. – וביאור: אמר רבי שמעון לחברים, בבקשה מכם שלא תוציאו מפיכם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מעץ גדול פראוי, כדי שלא תהיו גורמים לאותה החטאה להרג המוני בני אדם לחנם. פתחו כלם ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו.

ובשבת עולה לערוך אֶלֶף שָׁנָה כְּדַבְרֵי הַבֵּן אִישׁ חֵי זַי"ע, ובשמחה למליון שָׁנָה כְּדַבְרֵי הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים, ובגִּיסוּרִים כְּפֹל מֵאָה כְּדֵאִיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'), לְפִי שְׁטוּב לֹו לְאָדָם דְּבָר אֶחָד בְּצַעַר מִמֵּאָה בְּרִיחוּחַ, וְגַם צַעַר כְּבִישֵׁת הַיֶּצֶר נֶחֱשֵׁב לְגִיסוּרִים, [כְּפִתּוּב בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים] וְאִיתָא בְּיִלְקוּט שְׁמַעוּנִי (קֹהֶלֶת פְּרָק ב - רְמֹז תַּתְּקַסָּח): אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא בַּר פֶּפְאָה תּוֹרָה שְׁלֵמַדְתִּי בְּאַף נִתְקַיְימָה לִי. בּוֹאוּ וּרְאוּ: שָׁעָה אַחַת לִימוּד זֹהָר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁווֹה מֵאָה מַלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, וְעוֹד, נֶחֱשֵׁב כְּמוֹ שְׁמַחֲדָשִׁים חֲדוּשִׁים בְּתוֹרָה, וּבְכֶךָ כֹּל אֶחָד יִמְצָא תִיקוּן וְנַחַת לְנַשְׁמָתוֹ.

(ה) הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אֲנִי

הִגַּע בְּעֶצְמְךָ: 10,000 אֲבָרְכִים שְׁלוּמִדִים 10 שָׁעוֹת בְּיוֹם, יֵשׁ לָנוּ מַלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, וְכֹאשֶׁר יְהוּדֵי פָּשׁוּט אוֹ אֲפִילוֹ יֶלֶד קֶטָן שְׁלוּמִד רַק שָׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זֹהָר הַקְּדוּשׁ, גַּם כֵּן שְׁווֹה מַלְיוֹן שָׁנָה

[10] כְּתַב הַחֲפֵץ חַיִּים בְּסִפְרָ צִפִּית לִישׁוּעָה – (פְּרָק א') וְיִדְוַע דְּאִיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן דְּפַעַם אַחַת בְּצַעַר שְׁקוּל מִמֵּאָה פְּעָמִים שְׁלֵא בְּצַעַר, וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּעַת הִיא טְהוּרָה וְנִקְיָה שְׁאִין בָּהּ מִטְרָה לְכַבּוּד אוֹ שְׂאֵר פְּנִיּוֹת, כִּי אֲדַרְבָּא נִתְקִים בְּנוּ בְּעוֹדָה"ר וְסָר מִרַע מִשְׁתּוֹלַל עַל הַבְּרִיּוֹת, (פְּרָשִׁי בְּסִנְהֶדְרִין צ"ז ע"א ע"ב כֹּל הָעוֹלָם אוֹמְרִין עֲלֵיו שׁוֹטָה הוּא, הֵינּוּ מִשְׁתּוֹלַל לְשׁוֹן שְׁטוּת), וְיִרְאֵי ד' יִמְאָסוּ אֲצֵל כְּמָה סוּגֵי אֲנָשִׁים. וְיֵשׁ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל לַעֲשׂוֹת אֶת בְּנֵיהֶם יְהוּדִים בְּשָׂרִים כְּדַת הַתּוֹרָה, מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם לַחֲיוֹת חַיִּי עֲנִי וְדוֹחֵק כֹּל יְמֵיהֶם, וּמִשְׂאֲרֵית עֲמָלָם יִפְרִישׁוּ שְׂכָר לְמַלְמָדִים וּמוֹרִים שְׂיַחֲזְקוּ בְּנֵיהֶם בְּתוֹרַת ה'. וְאֵינָם מִהַגְרִים מִמְּקוֹמָם לְמִרוֹת עוֹנִים וְדוֹחֵק לְמְקוֹמוֹת הַרְחוֹקִים שֶׁהַפְּרָנְסָה מְצוּיָה יוֹתֵר בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ בְּנֵיהֶם לְתוֹרָה וְיִרְאָה, בּוֹדֵאי נוֹכַל לֹאמֵר דְּנַחֲשֵׁב זֶה תְּשׁוּבָה לָהּ בְּכֹל לֵב וְנַפְשׁוֹ.

עֲרֵבָה שֶׁל שְׁעָה

תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודוי: וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה" (משלי פרק ג' פסוק ט"ו) ובמסכת הוריות (דף י"ג א'): א"ר אחא ברבי חנינא דאמר קרא יקרה היא מפנינים מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים.

בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ובתפלה בברכת את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... פי לישועתך קוינו כל היום, כתב מר"ן האר"י הח"י שצריך בכל פעם שמתפלל לכוון לצפות לישועת השם ותברך, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל, ובמה אנו מצפים לישועת ה'.

וזו ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום, וכך גם תזכה ליראת שמים טהורה.

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

יג

כתוב בכתבי האריז"ל: שַׁעַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד מִתְגַּלָּה לָנוּ תּוֹרַת הַנְּגִלָּה, וּבְדוֹרָנוּ כּוֹלְנוּ זֹכִים לְרֹאֵת אֶת זֶה עֵין בְּעֵין, וּכְבָר מְעִידִים אֲבָרְכֵי הַכּוֹלְלִים וְאַפִּילוּ יְהוּדִים פְּשׁוּטִים, שְׂאֲחָרֵי שְׁטַעֲמוּ מִצּוֹן דְּבַשׁ הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִפְתַּח לָבַם וּמִתְרַחֵב מִחֵם לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְזָכוּ לְחַבֵּר חִיבוּרִים מִצּוּיָיִנִים¹.

כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמִּצְבָּ שֶׁבוּ אָנוּ נִמְצָאִים! וּמִי יוֹדַע מַה יֵלֵךְ יוֹם!!! - מִשֶּׁה רַבֵּינוּ, אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, וְרַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים לָנוּ, שֶׁרַק בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, כִּי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תִיבַת נֹחַ² וְרַק אֵלּוּ שְׂיִלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

וחו ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

וטו ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתפנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו כתיבת נח, דמתפנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממנשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הפן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. (זהר חלק ג' דף קכ"ג: ברעיא מהימנא)

הרמח"ל ז"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. וז"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענן התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענן התבה, ונצלונו ברח להתבה הזאת ונצל ונמצא כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כפי הלף לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..." כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, ויצל מחבלי משיח, והאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

יִנְצְלוּ בְּתַבַּת נֶחַ שֶׁהוּא הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וַיִּנְצְלוּ מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ, וּבִזְהָ תִּלְוִי סוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאַחְרוֹן וּגְאוּלְתּוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְמוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

כְּתַב הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מִכָּאן שְׁחַבּוּר הַזֹּהַר הִיָּה עֵתִיד לִהְיוֹת גְּנוּז וְכו', עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחְרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שְׁאֵז יִתְגַּלֶּה לַתַּחְתּוֹנִים. וּבִזְכוּת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֹא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׁאֲמַר וּבְגִינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדֵי שְׁבִזְכוּת זֶה יִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל, כִּשֶׁם שֶׁלֹּא נִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצַרְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגָּאֲלָה הָעֵתִידִיהָ לֹא יִהְיֶה הִגָּאֲלָה עַד שְׁיִזְכּוּ לַתּוֹסֶפֶת הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה בָּהּ" (עֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת מֵאֲמֵר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִוְחוֹת הַבְּרִית).

בּוֹאוֹ וּנְתַאֲחַד כּוֹלְנוּ בְּיַחַד וּנְתַחִיל לְלַמֵּד כָּל יוֹם דֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל תִּקּוּנֵי זֶהַר, שְׁזֶה לּוֹקַח רַק שְׁתֵּי דַקּוֹת בְּיוֹם, וְאֶפְשֶׁר גַּם לְלַמֵּד וְלִשְׁמַע בְּ"קוֹל הַזוֹהַר" בְּטֵלְפוֹן 0722-99-00-44, וּבְשִׁבְתַּת קוֹדֶשׁ נִלְמַד שְׁעָה אַחַת לְמַעַן תִּיקּוּנֵי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,

(אֲחֵרֵי רֶשֶׁב"י זי"ע, שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּתְדַבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוּרַח מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לוֹ (בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) אֶלָּא יִצִּיאָהּ, וְאוֹדִיעֶךָ מַה תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהֶאֱמַת כִּי תוֹעֵלַת גְּדוֹל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ. (רָאה בְּאוֹרֵךְ בְּאוֹר הַזוֹהַר).

וְיוֹ כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּעַל יְדֵי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא תִּכְף נִגְאֵל, דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא, וְעוֹד הָא דְּכַתְבַּת הַרְמַח"ל זי"ע דְּכָל שְׁשִׁים רְבוּא נִשְׁמַתִּין נְכַלְלוּ בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְאִכְמ"ל.

יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים. (זוהר נשא ברעיא מהימנא דף קכ"ד ע"ב).

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דני סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צנאה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זי"ע א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש ופתי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקיני..." "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקיני. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולפוללים, וכל ישראל יתאחדו בלמוד הקדוש הזה, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את הגאולה השלמה ברחמים, ובאמרי פנחס השלם (דף ק"ו), לקדוש רבי פינחס מקאריץ זי"ע, וזה לשונו: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זה, שהוא בחינת עץ

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (ואני שמעתי שזה מקובל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו). כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו, עפ"ל. (חכם הרזים).

[אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

ובלמוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, בזה ממשיך עליו קדושה כקבלת התורה בהר סיני כמו שכתוב בזוהר פְּרַשְׁת בְּהַעֲלֵתָךְ^א (דף קנב.) דְּקָרִי לְעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאֵמֶת אֵינוֹן דְּהוּו

[וא] וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, והחכמים שהם עבדים של מלך העליון, אינון דקיימו בטורא דסיני, ואותם שעמדו על הר סיני, לא מסתבלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' ואינם מסתבלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה. עד כאן לשונו. ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני. (ועין בתיקוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב דבור המתחיל "דרגא תמינאה") ולזמנא דאתי, זמינן לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. וולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. [הביאור מהפירוש מתוך מדבש].

קִיַּיִמִי בְטוֹרָא דְסִינִי. וּבְאֵר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּקוֹנֵבֵל הָאֱלֹוֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה זי"ע, וז"ל: וְנִרְאָה לִי בְּבֹאוֹר כְּוֹנְנֹתוֹ כִּי בְּתַחֲלָה כְּשִׁיפְצָאוּ יִשְׂרָאֵל לַקְּרֵאת הָאֱלֹקִים הָיוּ מִתְּיַצְּבִים בְּתַחֲתִית הָהָר וְאַחַר כֵּן נֹאמְר: "וַיֵּרָא הָעַם וַיִּגְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהָיָה מִקְצַת מֵהָעַם שֶׁהָיוּ שְׂשִׁים וּשְׂמֵחִים לַקְּרֵאת הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ לָזוּז מִמְּקוֹמָם הִרְאִשׁוֹן לַעֲמֹד מֵרַחֵק אֲפִילוּ אִם יָמוּתוּ מִמָּוֶשׁ, וְעַלֵּיהֶם הוּא מֵה שְׂכַתְנוֹב בַּזֶּהָר הַנִּזְכָּר "אֵינֹן דְּקִיַּיִמוּ בְטוֹרָא דְסִינִי", כְּלוֹמֵר וְלֹא נָעוּ וַעֲמְדוּ מֵרַחֵק אֲלֵא עֲמְדוּ בְטוֹרָא דְסִינִי מִתַּחֲלָה וְעַד סוֹף, וְלָכֵן הֵם זֹכִים לְחֻכְמַת הָאֱמֶת. וְאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעַם וַעֲמְדוּ מֵרַחֵק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׂנָסִים וְעוֹמְדִים מֵרַחֵק לְחֻכְמַת הָאֱמֶת, מִיִּרְאָתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

וְאָמַר הַרְבֵּי מִקַּמְאֲרָנָא: יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׂבוֹרְחִים מִלְּמַד רַזִּין שֶׁל מְרֹן הָאֵר"י וְסִפְר הַזֹּהָר, אֲשֶׁר הֵם חֲיִינֹו, וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ שׁוֹקְדִים כָּל יְמֵיהֶם לְלַמּוֹד סִפְר הַזֹּהָר וּפְתָבֵי הָאֵר"י ז"ל, בְּלוֹל עִם חֲסִידוֹת שֶׁל מְרֹן הַבַּעַשׁ"ט וְהָיוּ מִבְּטָלִים כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת... וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי, בַּדּוֹר הַרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ לְמַדִּים עִם תִּינוּק בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים סִפְר הַזֹּהָר וְתִיקוּנִים וְלַהֲגוֹת בָּהּ, וְהָיָה יִרְאָתוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמַתוֹ וַיִּתְקַיֵּם.

ו) הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּצִוּוֵי הַצְּדִיקִים זי"ע

כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר (תִּיקוּן ו'), שֶׁהַקֶּב"ה מְשַׁרְה שְׂכִינָתוֹ עַל צִוּוֵי הַצְּדִיקִים, וְעַלֵּינוּ לִידַע שֶׁיֵּשׁ כָּאֵן הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, כִּי אֲנַחְנוּ בְּלִימוּדְנוּ בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י זי"ע נַחֲשָׁב לָנוּ כְּמוֹ שְׂזָכִינוּ לִהְיוֹת בְּצִוּוֵי הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע, כִּי בְּלוּמְדֵינוּ תוֹרַת הַתְּנָא מִמְּשִׁיכִים נִשְׁמָתוֹ אֵלֵינוּ.

וְאָמְרוּ חז"ל בְּיַבְמוֹת (צו"ב - צו"א): ...אֵזֶל ר' אֶלְעָזָר אָמַר לְשִׁמְעֵתָא בִּי מִדְרָשָׁא, וְלֹא אָמְרָה מִשְׁמִיָּה דְרַבִּי יוֹחָנָן. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן אֵיקְפַּד. ... וְרַבִּי יוֹחָנָן מֵאֵי טַעְמָא קְפִיד כּוֹלֵי הָאֵי? דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: מֵאֵי דְכָתִיב "אֲגוּרָה בְּאֵהָלָךְ עוֹלָמִים" וְכִי אָפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְגוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים? אֶלָּא אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן שְׁיֵאמְרוּ דְבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה. דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי: כָּל תַּלְמִיד חֲכָם שְׁאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה - שְׁפִתוֹתָיו דוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר. אָמַר ר' יְצַחְק בֶּן זְעִירָא וְאֵיתִימָא שְׁמַעוֹן נְזִירָא: מֵאֵי קְרָאָה? "וַחֲפָף כַּיִּין הַטוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפִתֵי יְשָׁנִים". כְּכּוּמַר שֶׁל עֲנָבִים. מֵה כּוּמַר שֶׁל עֲנָבִים כַּיִּין שְׁמַנִּיחַ אָדָם אֲצַבְעוֹ עָלָיו מִיַּד דּוֹבֵב, אֵף תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כַּיִּין שְׁאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפִתוֹתֵיהֶם דוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר".

ויב ופרש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל בשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

ט

ועל אחת כמה וכמה שְׁצָרִיךְ ללמוד את תורת הרשב"י על ציונו הקדוש ולעשות לו נחת רוח, שהוא בעל המימרא, ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש, שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (ספ"ה דף מ"ה ע"ב): **וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה מִשּׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי יָכוֹל אֲנִי לִפְטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כּוּלוֹ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה וְאֶלְמְלִי אֶלְעָזָר בְּנֵי עַמִּי מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁו וְאֶלְמְלִי יוֹתָם בֶּן עֲזַיְהוּ עַמְנוּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוֹפוֹ וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה מִשּׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי רְאִיתִי בְּנֵי עַלְיָה וְהֵן מוֹעֲטִין אִם אֶלֶף הֵן אֲנִי וּבְנֵי מֵהֵן אִם מֵאָה הֵם אֲנִי וּבְנֵי מֵהֵן אִם שְׁנַיִם הֵן אֲנִי וּבְנֵי הֵן.**

ובמדרש רבה (בראשית ל"ה, ב.) הביאו רש"י זי"ע על הפסוק (נח פרק ט' י"ב) "זאת אות הברית... לזרות עולם". דרשו לזרות נכתב חסר שיש דורות שלא הצרכו לאות, לפי שצדיקים גמורים היו כמו דורו

שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרנו דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דוכבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עב"ל, (ועין עוד ביערות דבש, חלק ראשון – דרוש ט"ז).

ויגו וכתב הן איש חי (פירושים פרשת מטות ד"ה החלצו מאתכם) בשם האריז"ל, בעובדא דבעל מדרש שמואל שכל אדם האוחז במדה טובה שהיה צדיק מצדיקים הראשונים אוחז בה מאד, יזכה שתתעבר נפש אותו צדיק אתו לעוורו. ולכן בשבא הרב בעל מדרש שמואל אצל רבנו האריז"ל, קם מפניו ואמר לו, לא מפניך קמתי, אלא מפני רבי פנחס בן יאיר שבא עמך, בשביל שעשית אותו היום מצוה שהיה נזהר בה רבי פנחס בן יאיר מאד, עב"ל.

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

שֶׁל חִזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עַכ"ל. וְעַל יְדֵי שְׁנַלְמֵד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ נִזְכָּה בְּכַח הַתּוֹרָה¹⁷ לְהַמְשִׁיךְ אֶת נְשֻׁמַּת הַרְשָׁב"י לְדוֹרְנוֹ מִמֶּשׁ, וּבְזֶה מִיַּד נִגְאָל.

וְאֶפִּילוֹ בְּדוֹרְנוֹ הַפְּשוּט בְּכָל רֶגַע וּבְכָל מְקוֹם תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י¹⁸ - וְלִזְנוּת לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבְנוֹדָאֵי הַרְשָׁב"י

וידן ובהצטרף יחד כוח התורה שהיה דורו של חזקיהו המלך שכמעט ונעשה משיח עם כוחו של הרשב"י זי"ע שאמר לפטור את כל העולם מן הדין בוודאי יבוא תיכף משיח בב"א אכ"ר.

וטו) כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל שֶׁכָּל תַּלְמִיד חֶכֶם שְׁאוּמְרִים דָּבַר תּוֹרָה מִשְׁמוֹ בְּעוֹלָם הָאֵל, שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר וַיֵּשׁ לוֹ הַנְּאִה וְנַחַת רוּחַ כְּשׁוֹתָה יֵין קוֹנֵדִיטוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בִּירוּשָׁלַמִי מִסֻּכַּת שְׁקֵלִים... כְּתוּב בְּסִפְרִים שֶׁפַּעַם אַחַת הָיָה שָׁמֵד וְנִגְלָה מוֹזֵה־מַלְאָכִים אֲלֵשִׁיף ז"ל בְּהַקִּיץ, וְהַצִּיל לְאַחַד מֵתוֹף הַהַפְּכָה, מִפְּנֵי סִבָּה שְׁהִיָּה לּוֹמֵד סִפְרוֹ בְּתַמִּידוֹת, עַכ"ל. - וּבְסִפְרֵי תּוֹרָה וְחַיִּים לְהַרְי"ח הַטּוֹב זי"ע (מַעֲרַכַת חַת), כְּתוּב: אִם אוֹמְרִים חֲדוּשִׁים שֶׁל תַּלְמִיד חֶכֶם שֶׁכָּבַר בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הָרִי הוּא בָּא מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְאוֹתוֹ מְקוֹם כְּמִבּוֹאֵר בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (חֻלַּק ג' פְּרָשַׁת פְּנַחַס דָּף ר"ב ע"א), וְז"ל: שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְהוּא אָמַר, פְּנוּן אַתָּר, פְּנוּן אַתָּר לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיהוּ גַבְיִיכוּ. דְּתַנִּינָן, דְּכָל אַתָּר דְּצִדִּיקָא אֲתַחֲדָשׁ בֵּיה מַלְי דְּאוֹרֵייתָא, כּד אִיהוּ בְּהוּוּא עֲלָמָא, פְּקִיד לְהוּוּא אַתָּר, וְאֵתִי לִיָּה לְגַבִּיָּה. וְכָל שְׁפָן כּד שְׂרָאן בְּגוּוּיָה צִדִּיקָא אַחֲרֵינוּן. לְחֻדְתָּא בְּהוּוּא אַתָּר, דְּאִמְרִין מַלְי דְּאוֹרֵייתָא. בְּגוּוּנָא דָּא דְּהוּוּ אֵתִי רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאַתְרֵיהּ, וְאֲשַׁכַּח אֲלֵינוּ צִדִּיקָא מְחַדְתִּין מַלִּין דְּאוֹרֵייתָא, וְאֲתַחֲדָשׁ כְּמַלְקָדְמִין, הוּוּא מֵלָה דְּרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר קַמֵּיהּ.

תְּרַגּוּם הַזֶּה: שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר פְּנוּ מְקוֹם פְּנוּ מְקוֹם לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, שְׁהוּא בָּא אֲצַלְנוּ, שְׁלַמְדָנוּ, דְּבְכָל מְקוֹם שֶׁהַצִּדִּיק חֲדָשׁ בוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה, כְּאֲשֶׁר הוּא בְּעוֹלָם הַהוּא וְהָעֲלִיּוֹן פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוֹם וּבְעוֹלָם הָאֵל, וְכָל שְׁפָן שְׁשׁוֹרְיָן בוֹ צִדִּיקִים אַחֲרֵים לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ מְקוֹם, וְלוֹמְדִים שֶׁם תּוֹרָה, כְּעֵין זֶה הֵנָּה בָּא רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְפַקֵּד מְקוֹמוֹ, וּמַצָּא אֵלָיו הַצִּדִּיקִים מְחַדְשִׁין דְּבָרֵי תּוֹרָה וְנִתְחַדָּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תּוֹרָה שְׁאֵמַר מִלְּפָנֶיךָ, רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, עָתָה מֵתְחַדָּשׁ לְפָנֶיךָ בָּאן.

זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע גדולי ישראל בכל הדורות הפירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר, שמבטל כל מיני פּרעניוּת וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא. והזהר הקדוש מגן ומציל ומסוכך בצלא קדישא – **כְּאִמְרָם ז"ל** (ירושלמי יבמות ע"ח), (תהילים פֶּרֶק ק"מ ח) "סַכַּתָּה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נִשְׁקָה." ובו נצל ממלחמת גוג ומגוג¹⁰.

ומבאר בתקוני הזהר (תקון שתיתאה דף כ"ד ע"א, ובתקוני זהר המחולק

לימות השנה, [בשני פרקים], בהוצאת מפעל הזהר העולמי, נמצא בלימוד ליום כ"ו חשון עמוד

על ידי הפצת ספריי זוכה לישוב במחצתו בעולם הבא: המןפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה וישוב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה וישוב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולסקה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע). – **הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק:** בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסקמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחסידים", מ"ע סי' אות ריו). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

טז] וכידוע סעודה שלישית מצילה ממלחמת גוג ומגוג, והוא בזכות יעקב אבינו ע"ה – בח התורה, ויעקב מלא בויו, הוא רמוז לתורת הסוד, ובלמודה נגאל בקרוב (כמובא ברש"י על התורה וקרא פרק כ"ו מ"ב) וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר. – בחמשה מקומות נכתב מלא ואלהיו חסר בחמשה מקומות יעקב נטל אות משמו של אלהיו ערבון שיבוא ויבשר גאלת בניו. והבן.

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

קי"א), שֶׁבְשַׁעַה שְׁאַלְיֵהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּלְחַבְרָיָא קְדִישָׁא שְׁעָמוּ וְלָמַד עִמָּהֶם סִתְרֵי תוֹרָה בְּעֵינָן תַּקּוּנֵי נְשִׁמוֹת, יִצְאָה בַּת קוֹל מְשֻׁמִּים וְאַמְרָה לָהֶם "כִּמָּה רַב כְּחוֹ וְקִדְשָׁתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם", וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאַמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, "וְכִמָּה בְּנֵי נִשָּׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהָאי חַבּוּרָא דִּילָךְ כִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ, וְקִרְאֲתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ". וּבַלְשׁוֹן הַקִּדְשׁ: כִּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחַבּוּר שֶׁלָּךְ כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזִכּוֹתוֹ יִתְקִים הַפְּסוּק "וְקִרְאֲתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ" - הַמְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ לְתַקּוּנֵי זֵהָר, שֶׁכָּל הָעוֹסֵק בְּסִפְרָא זֶה מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרוֹ, וְעָלְיוֹ אֹמֵר הַקֶּב"ה: כָּאֵלוֹ פְּדָאֲנִי לִי וּלְבְנֵי מִן הַגְּלוּת וְכוּ'. כִּי כֵן גָּזַר הַבּוּרָא שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְּנוּז עַד סוּף יוֹמֵיָא דְּבְגִינָהּ יְבוּא דְּרוּר, כִּי סִגְלָה זֶה בּוֹ וְלֹא בְּזוּלָתוֹ. - בְּרָאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּרוּחַ קְדִישׁוֹ עֵינָן זֶה, צִוָּה לְרַבִּי אַבָּא לְכָתֵב סֵפֶר הַזֶּהָר בְּדֶרֶךְ הָעֵלֶם לְהִיּוֹתוֹ מְצַנֵּעַ לְמִשְׁמֶרֶת עַד דָּרָא בְּתַרְאָ קָרִיב לְיוֹמֵיָא מְלָכָא מְשִׁיחָא, כְּדֵי שֶׁבְזִכּוֹת הַמִּתְעַסְקִים בּוֹ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּיָמֵינוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם כִּנּוֹכַר בְּפִרְשֵׁת וַיְחִי (דף רי"ז), עַל דָּא כְּתִיב: קַח צְנֻצָּנֹת אַחַת וְתֵן שְׁמָה מְלֵא הָעֹמֵר מִן כּוּ' לְמִשְׁמֶרֶת, לְאַצְנְעוּתָא, וְהֵבֵן זֶה מְאֹד. (הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטַּל זֵלָה"ה בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת).

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

כג

והכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לצץ חיים). וכתב מהר"א אזולאי זי"ע וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעגן ראשון נהר כ"ד). - וכתב בפרי עץ חיים (שער העמידה, הג"ה מרנ"ש): ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש כח בידם להגן על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועין עוד תיקון"ז לרמח"ל תיקון ח').

ומי לנו גדול כהרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה (אשר אמר עליו קדוש ה' הגר"א זי"ע דאלו היה חי בדורו היה הולך רגלי לקבל פניו הטהורים - מהלך של אלפים קילומטר) ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לקרב את הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאייהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע

דָּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה
הַזֹּאת וַיְהִי לּוֹ לְזִכּוֹת כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל
אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דָבָר קָשָׁה הוּא כָּלֵל."

גַּם אֲצֵל תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשִּׁיכֵיו מְצִינּוּ חֲבִיבוֹת
מִיַּחַדָּת לְלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד, כְּבוֹד הָרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי
יִצְחָק אֵיזִיק מְזִידִיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הַעִיד עַל עֲצֻמוֹ
וְאָמַר: לְמַדְתִּי וְשִׁנִּיתִי ה"פְּרִי עֵץ חַיִּים" מֵאָה וְאֶחָד פְּעָמִים.

וּבְדָגֵל מַחְנֵה אֶפְרַיִם (פְּרֻשֶׁת שְׁמִינִי): וְזֶהוּ דָרֵשׁ דָּרֵשׁ מִשָּׁה, הִינּוּ
כְּשִׁתְּגַלְגַּלָּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאֵיתָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הִיא בְּחִינַת מִשָּׁה),
וַיְדַרְשׁ מֶה שֶׁדָּרֵשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הִינּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סִפְר
הַזֶּה, אִזּוֹ וְהֵנָּה שְׂרָף, הִינּוּ שִׁתְּבַטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא
יְהִי הַגְּאֻלָּה שִׁיבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן סְלָה וְעַד.

וּבִסְפָר אֹרֹר יִשְׂרָאֵל מִירָא דְכִיָּא שְׁכַתְּבָ: קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ
תִּתְגַּבֵּר מִיְנוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִיְצֵלֵן בְּעוֹלָם. הָעֵצָה לָזֶה
לְהַזְהֵר בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַלְלוּ, הָאֶחָד לֵאמֹר בְּכָל יוֹם זֶהוּ אֶרֶץ
עַל פִּי שְׁאִינוּ מִבֵּין מֶה שְׁאוֹמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהוּ מְסַגְּלַת
לְטַהֲרַת הַלֵּב.

וּמִקְדַּמַּת דְּנָא מְצִינּוּ לְרַבְנּוּ הָאֶרֶץ ז"ל עֲצֻמוֹ בְּשַׁעַר רוּחַ
הַקְּדוֹשׁ (דף י"ב) שְׁאָמַר לְמַהֲרָא הַלּוֹי "שִׁילְמַד בְּזֶהוּ דְרָךְ בְּקִיאוֹת
בְּלָבָד בְּלֵי שְׁיַעֲמִיק בְּעִיּוֹן מ' אוֹ נ' עֲלִים בְּכָל יוֹם וְשִׁיקְרָא בְּסִפְר
הַזֶּהוּ פְּעָמִים רַבִּים", וּבִסְפָר שְׁבַחֵי הָאֶרֶץ יי (הַנִּדְ"מ עֲמוּד נ"א) כְּתַב שְׁנַתָּן
תִּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לּוֹמַר בְּכָל יוֹם עֲשֶׂרָה דְפִים מִסְפָּר הַזֶּהוּ

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

כה

הַלְשׁוֹן לְבַד בְּלִתֵּי שׁוּם הַבְּנָה, וְהוּא הוּבָא בְּסִפְר שְׁבַחֵי הָאָר"י דְּפוּס יִשְׁן שְׁנַתָּן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לְלַמְדוּ בְּכָל יוֹם ד' או' ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוּלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים עֲרֵךְ סִפְר הַבְּהִיר) הַבִּיא מְשַׁמֵּיָה דְרַבְנֵי הָאָר"י שְׁנַתָּן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמַר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זֵהָר, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגַּה"ק מִקְאֲמֻרְנָא בְּסִפְר נְתִיב מִצּוֹתֶיךָ (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְתַב שָׁם שְׁגָם הַגַּה"ק מוֹרְנוּ הָרַב צְבִי הִירֶשׁ מִזִּידְטְשׁוּב נְהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינּוּ לַהַגַּה"ק מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי פִּנְחָס מִקְאֲרִיץ (אֲמַרִי פִּנְחָס הַנַּמ"ח ח"א עֲמוּד רס"ד) שְׁצָרֶיךָ לּוֹמַר ב' או' ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, וְעַיִן עוֹד הַמַּעֲשֶׂה הַנּוֹרָא הַמּוּבָא בְּסִפְר בֵּן בֵּיתֵי עַל אַבּוֹת, וְאַיִן כֵּאֵן מְקוֹמוֹ לְהָאָרֶיךָ.

וְהַגָּם דְּבַהֲיוֹתוֹ קוֹרָא סִפְר הַזֵּהָר לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כְּבָר כְּתַב הָרַב חִיד"א בְּסִפְר מוֹרָה בְּאַצְבַּע (אוֹת מ"ד) "לַמּוֹד סִפְר הַזֵּהָר מְרוֹמָם עַל כָּל לַמּוֹד בְּשָׁגָם לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וְאַף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ הוּא תַּקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסִפְרוֹ שֵׁם הַגְּדוּלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים שָׁם, וְעוֹד בְּשׁוֹר"ת חִיִּים שְׂאֵל ח"א סִימָן ע"ה סוֹף אוֹת ב'), וּמִקְדָּמַת דְּנָא כְּבָר כְּתַב מְעִין זֶה מְהוֹר"י צְמַח בְּסִפְרוֹ לְחַם מִן הַשָּׁמַיִם בְּסִדְר הַלַּמּוֹד דְּלִיל שְׁבּוּעוֹת (דָּף ל"א רִישׁ ע"ב), וְהַרְמַח"ל בְּשִׁלְהֵי קוֹנְטְרַס דְּרֵךְ עֵץ חִיִּים. [וְעַיִן עוֹד בְּסִפְר זִכְרֵיהָ לְחִיִּים לְהַגָּאוֹן רַבִּי חִיִּים פְּלֶאגִי ח"ב דָּף ע' ע"ד, וּבשׁוֹר"ת אֲפֻרְקַסְתָּא דְּעֵנִיא סִימָן ע"ד].

וְכְתַב הַרְמ"ק: וְלָזָה הַסִּפְר יִקְרָא סִפְר הַזֵּהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאוֹר הַהוּא מְהַזְהָר הָעֲלִיוֹן, וְדָרְךְ אֹרוֹ מְשַׁפִּיעִים בְּהַשְּׁגָחָה אֶלְקִית

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

כָּל הַמִּתְעַסְקִים בּוֹ", שֶׁהִיָּה אֹרֹךְ וְשִׁפְעַ עֲלֵיוֹן" מֵהַדְּעַת מוֹשְׁפַע בְּרָזִי תוֹרָה דְּהֵיִינוּ רָזִי וְסִתְרֵי תוֹרָה וְכוּ' כִּיּוֹן שְׁנִשְׁפַּע מִשָּׁם אֶתְקָרִי הַחֲבוּר הֵזָה סֶפֶר הַזֶּה, כְּלוּמַר שְׁנִשְׁפַּע מֵהַזֶּהר הַהוּא (הַרְבַּ מִשָּׁה קוֹרְדוּבִירוּ, דַּע אֶת אֲלָקֵי אֲבִיךָ, ב').

בֹּא וּרְאֵה מֵה דְּכָתַב הַמְּקוּבָּל הַצַּדִּיק רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח זצ"ל (מִתְלִמִּידֵי הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ זי"ע) בְּהַקְּדַמְתוֹ לִסְפֵר **קוֹל בְּרָמָה**: רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, **לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זֹאת הַמְּמַהֲרֵת אֶת הַקֶּץ, וְלֹזֶה אֵין מְשִׁיחַ בָּא שְׂיֵאמַר לָהּ ה' אֲזוּ מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה וְכוּ' עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנָה, כְּלוּמַר שְׂכוּוֹן שְׂבִיאת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיָה בְּתִשׁוּבָהּ וּבַעֲסַק הַזֶּהר וּבְחֻכְמַת הַקְּבֵלָה^ט, וְאֵין בְּנֵיהָ עוֹסְקִים בָּהּ כִּי אִם אֶחָד מְעִיר וְשֹׁנִים מִמְשַׁפְּחָהּ כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ כְּרָאוּי בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בַּעֲסַק הַתְּלִמוּד, וְלִכֵּן אֵינְנָה, כִּי אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.**

יזו] הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: וְיִדְוַע שְׂאֵמַר לְבָנָיו שְׂכָל מִי שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם חֻכְמַת הַקְּבֵלָה לֹא טַעַם טַעַם יִרְאֵת חֻטָּא מִימִיּוֹ (עֵינִן ב'עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת"). וְכֵן כָּתַב הַגָּר"א ז"ל: הָעוֹסְקִים בְּרָמָז וְסוּד, אֵין יִצֵּר הָרַע יְכוּל לְהַתְּגַבֵּר בָּהֶם. (פִּירוּשׁ הַגָּר"א עַל מִשְׁלֵי ה', יח).

יח] וּבִתְיֻקוֹנֵי זוּהַר (בְּהַקְּרָמָה דָּף ה' ע"ב): דְּרַגָּא שְׂבִיעֵא בִירֵאֵת ה', כָּל מֵאֵן דֹּאִית בִּיהָ יִרְאֵת ה' לִית לִיהָ חֲסַר הַדָּא הוּא דְכָתִיב יִרְאוּ אֶת ה' קְדוּשֵׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאֵיו... דְּרַגָּא תְּמִינָאָה בִירֵאֵת ה' לְמַהוּי לִיהָ בִשְׁתֵּי אַנְפִּין... וּמֵאֵן דְּלִית בִּיהָ בִשְׁתֵּי אַנְפִּין אֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מוֹתְנִיתִין, בּוּדָאֵי שְׁלֵא עֵמְדוּ רַגְלֵי אַבּוּתֵיו עַל הַר סִינֵי. (עֵיין שָׁם)

יט] וּבְסִפְרוֹ קְהֵלֵת יַעֲקֹב כְּתִיב: וּמָה גַם בְּדוֹרְנֵנוּ זֶה עֵתָהּ שֶׁהוּא דְרָא בְּתִרְאָה וְצָרִיךְ לְהַתְּגַלוֹת בּוֹ חֻכְמַת הָאֲמֵת כְּדִי שְׂיִבּוֹא מְשִׁיחַ.

(ז) כָּל תְּמִימֵי דֶרֶךְ הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֹּהֵר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ

קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ הַגָּדוֹל זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה [הַגֵּר"א], שְׁחֲלִילָה לֹאמֹר
 שֶׁהַסּוּד הָאֲמִתִּי יִסְתַּר הַדִּין הַמְּסַפֵּם לְהִלָּכָה פְּסוּקָה, רַק
 שֶׁהָאֲחֵרוֹנִים לֹא יָרְדוּ לַעֲמֹק הַחֲכָמָה הַזֹּאת. (עֲלִית אֵלָיָהוּ עַל הַגֵּר"א). וְכַתֵּב
 בְּבֵאוֹר הַגֵּר"א שְׁבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתֵּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אֲמֵא
 עֲלָא פְּתוּחִים וְזֶהוּ שְׁכַתּוֹב מִקֶּץ אַרְבַּעִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבַּעִים יוֹם
 הַיְדוּעִים מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וּבְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אֵיתָא עַל הַתְּקוּנֵי
 זֶהר דְּאֵיִהִי כְּגוֹנָא דְּתַבַּת נַח וְכוּ' כִּיְדוּעַ. (הַקְדַּמַּת הַמוֹצֵיא לְאוֹר תְּקוּנֵי זֶהר
 מֵהַגֵּר"א). - וְרַבֵּנוּ הַגֵּר"א זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָיָה כְּאֶחָד מִן
 הָרַאשׁוֹנִים ... וְכָל רַז לֹא אָנִיס לִיָּה ... כְּתַב פְּרוּשִׁים עַל הַזֶּהר
 הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲדָרָא רַבָּה קְדִישָׁא וְהַסְפָּרָא דְּצַנִּיעוּתָא וְהַתְּקוּנֵי זֶהר,
 וּבְבֵאוֹרִים עַל הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ מְבִיא מְקוּרוֹת מִדְּבָרֵי הַזֶּהר ... וְכָל
 תְּמִימֵי דֶרֶךְ הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֹּהֵר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ. (הַקְדַּמַּת סֵפֶר זֶהר הַרְקִיעַ
 לְהַאֲדַמּוֹר מֵרַאדְוִין זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה). - כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁמַלְמְדֵינָא אוֹתוֹ בְּבֶטֶן אִמּוֹ
 כֵּן יֵשׁ יִכְלַת בְּיָדוֹ לְהַשִּׁיג. וּמִי שֶׁהָיָה יָכוֹל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה
 וְהוּא לֹא יִשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיגוֹ, נִדּוּן בְּדִינֵי קִשְׁיִין. (הַגָּאוֹן רַבִּי אֵלִיָּהוּ מוּיִלְנָה,
 הַגֵּר"א, אֲבוֹ שְׁלֵמָה חֶלֶק כ"ד). - בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא וּבְתְּקוּנִים כְּתוּב: דְּבִזְכוּת
 הַזֹּהֵר יִגְלֶה מִלְכָּא מְשִׁיחָא. וּבְתְּקוּנֵי זֶהר (סוּף תְּקוּן שְׁשִׁי, דָּף כד:). וְכַמָּה
 בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילְקָה, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא
 בְּדָרָא בְּתַרְגָּא בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ (וַיִּקְרָא כה, י) וּקְרָאתֶם דְּרוּר
 בְּאַרְץ. עַד כָּאוֹ. [וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּ, רוּצָה לֹאמֹר

יעסקו ויחיו, מזה החבור שלה, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקיים "וקראתם דרור בארץ".

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו). הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.). - שאילתי ממנו: איך הדרך לצאת ידי חובתו השעור למוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה? והשיב: ללמד ספר הזהר ושערי אורה כדי להבין קצת הפנויים בזהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.).

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוח זצ"ל בשם רבו החפץ חיים זי"ע, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוזין, הוספות בבני יוסף).

רבנו החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמד זהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובהזדמנות אחת התבטא כי בחכמת הנסתר ישנן סגיות שלמות הקשות יותר מאלו שבנגלה, והיה מסביר כי בשל כך נקראת חכמה זו חכמת הקבלה, שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליהו, או ממי שקבל מאליהו.

ובספר מעשה איש, (עבודת על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב

משמו: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

כַּט

כְּשֶׁנִּשְׁאַל פֶּעַם מֶרֶן הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע עַל יְדֵי הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל הַלּוֹי וְוַאזְנֵר שְׁלִיט"א בְּאֲשֶׁר לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֹּהַר לְמִי שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לַחֲכָמָה זֶה, הַשִּׁיב: "לְמַעַן הַלְמוּד - אֶסוּר, אֲךָ כְּדֵי לְדַעַת יִרְאַת אֱלֹקִים - מִתֵּר וְאֲף מִצְוֶה גְדוּלָה, שֶׁכֵּן אִין לָךְ מֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָה הַמְלַהֲיָבִים כָּל כֶּף לִירְאָה כְּמוֹ מֵאֲמָרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ". - וְכִשְׁנִכְנַס אֵלָיו פֶּעַם רַבָּה שֶׁל זְכוּרוֹן מֵאִיר, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל הַלּוֹי וְוַאזְנֵר (בַּעַל "שֶׁבֶט הַלּוֹי"). עַל הַשְּׁלַחֵן הִנֵּה מִנַּח סֵפֶר הַזֹּהַר נָטוּל כְּרִיכָה, הֵרַב וְוַאזְנֵר שֶׁהִנֵּה מְקַרֵּב לְרַבְּנוֹ, הַגִּיב: "נִרְאָה שְׁלוּמְדִים הֵרַבָּה בְּסֵפֶר זֶה" ... חִינּוּךְ עָלָה עַל פְּנֵי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ. - וְאִזּוֹ שָׁאַל הֵרַב וְוַאזְנֵר: "מִי הִנֵּה רַבּוֹ שֶׁל הַגֵּר" אֲבָקְבֵלָה?". לְמִשְׁמַע הַשְּׁאֵלָה הַשִּׁיב רַבְּנוֹ בְּנִימַת שְׁאֵלָה: "וְכִי אֵלֵיָּהוּ הַנְּבִיא הוּא רַבִּי רַע? ... "אֵלוֹ יְדַעוּ", הוֹסִיף, "הַחֲסִידִים בְּדוּרוֹ שֶׁל הַגֵּר" אֵל עַל כַּחוֹ הַגְּדוּל שֶׁבַחְכָּמָה זֶה, לֹא הִנֵּה פְרוּד הַלְבָבוֹת שֶׁבִין הַכֶּתוּת גְּדוּל כָּל כֶּף" ... - כַּעַת זְכִינוּ שֶׁתִּתְקַּים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְשָׁב" עַל יְדֵי אֵלֵיָּהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב (תִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן ו' י"ד כ"ד ע"א) שֶׁבְּדוּר הָאֲחֵרוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ בְּלִימוּד הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ סִפְרֵי חֲסִידִים וְלִיטָאִים² שׁוֹמְעִים לְקוֹל ה' חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ הַנְּאֲמָרִים עַל יְדֵי כָּל גְּדוּלֵי וְקְדוּשֵׁי הַדּוֹרוֹת מְהָאֲרִיז"ל וְתַלְמִידָיו, הַרְמַח"ל, הַגֵּר"א וְתַלְמִידָיו, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו, הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ, הַחִיד"א, הַבֵּן אִישׁ

[כו] בס"ד אָנוּ חַבְרֵתָא קְדִישָׁא סִפְרֵי לִיטָאִים וְחֲסִידִים בִּיחַד מוֹצִיאִים לְאוֹר מַחְדָּשׁ אַתְּ בִּיאוּרֵי הַגֵּר"א עַל הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר, יְהִי רַצוֹן שְׁחַפֵּץ ה' בְּיַדְנוּ יַצְלַח.

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

חי ותלמידיהם^{כא}, רבי ישראל סלנטר, החפץ חיים, והחזון איש,

(עיין אור הזוהר ובגדולי ישראל והזוהר באריכות שהבאנו מלמעלה מאלף צדיקים קדושים

וטהורים) ולומדים זוהר הקדוש באהבה ובשמחה.

ח) אין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן והוא עקר תורת ישראל

מעין גנים (פ"א) לבעל "בני יששכר": התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית הגם שלא הגיע עדין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש^{כב}, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד הלא המה עסק העיון בש"ס ופוסקים, ועסק העיון בסודות התורה חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורותינו אלה אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ב ואילך על ידי אור שבעת הימים מרן האריז"ל הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו

וכאן עיין ב"זין הרקח" לרבי יהודה פתייא זי"ע בפרושו על האדרא וזטא (דף רפ"ז ע"ב), והביאו המתוק מדבש שם, בד"ה "רבי אבא יכתב", עיי"ש.

וכבו חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרת, נוצר חסד, פרק ד' משנה ב). אינו דומה חיות ותענוג ללמוד הנגלה כלמוד הזוהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזוהר ותקונים (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג).

ליַעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל וְכוּ'. - וְאוֹמֵר אֲנִי הַלְוָאֵי שֶׁלֹּא הָיוּ מְקִילִין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִימוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְוָאֵי הָיוּ מְלַמְּדִים דֶּרֶךְ לְתַלְמִידִים לַעֲסוֹק בְּחֲכָמָה הַלְּזוֹ, אֲזִי בּוֹדָאֵי לֹא הָיָה שׁוֹם הַרְמַת רֹאשׁ לְחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחוּשָׁף מִפְּנֵי הָאוֹר; אַךְ שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ גִרְמוֹ שֶׁגַם כַּמָּה וְכַמָּה מִצְדִּיקֵי הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דְּלֹתֵי הַחֲכָמָה בְּפָנֵי פְּרָחֵי הַכְּהוֹנָה, וְאָמְרוּ שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ עַד שֶׁיְהִיוּ בְּעַלֵּי מַדְרָגָה וְרוּחַ הַקְּדוּשָׁה, הִנֵּה עָבוֹר זֶה נִשְׁאַרְנוּ עָרוּמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חֲשֻׁכוֹת הַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת הַפְּסִיל בַּחֲשָׁף הוֹלֵךְ, וּבְיָמֵינוּ בְּמַהֲרָה יִתְקַיֵּים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיֵּאָר לָנוּ. אַבְי"ר.

וְכַתֵּב בְּשַׁעַר יִשְׁשַׁכֵּר (מֵאֲמֵר גַּל עֵינַי אוֹת י"ח): אֲשֶׁרֵי הָעַם לוֹמְדֵךְ וְאֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְכֹאֲוָרָה קִשָּׁה דְּכִיּוֹן שֶׁהֵמָּה לוֹמְדֵי"ךְ לוֹמְדֵי זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, וְכוּ' אֵיךְ קָרְאוּם בְּלִשׁוֹן עִם שֶׁהוּא מַדְרָגָה פְּחוּתָה כְּנֹדַע כו', אַךְ מִזֶּה הוּא נִרְאָה שֶׁגַם אִישׁ פְּשוֹט שֶׁלֹּא קִדַּשׁ עַצְמוֹ כָּל כֶּף בְּמַעֲלוֹת הָרְאוּיִים לְלִמּוּד, מִכָּל מְקוֹם יִקְרַב אֶל הַחֲכָמָה הַהִיא בְּפֶרֶט בְּסוֹף יוֹמֵיָא אֲלֵין שֶׁבְּזֶה תִּלְיָא הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וּלְגַדֵּל חֲבִיבוּתָהּ נִסִּים בְּדַבְּרֵי הַכֶּף הַחַיִּים (סִימָן כ"ה ס"ק ע"ה) אֲשֶׁר כָּתַב בְּשֵׁם הָרַב מִשְׁאֵת בְּנֵימִין זצ"ל (סִימָן ס"ב דָּף ז"ן עמוד א'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַדֶּרֶךְ הַשְּׂנֵי לִילָךְ אַחֲרֵי רוֹב בְּנֵין וּמִנְיָן, הָרִי לְפָנֶיךָ סֵפֶר הַזוֹהַר שֶׁהוּא שְׁקוּל יוֹתֵר מִכָּל הַמְּחַבְּרִים שֶׁאַחַר חֲתִימַת הַתְּלִמּוּד, וְאִם

יהיו כל המחברים בכף מאזנים אחד וספר הזוהר לבדו יעלה בכף שניה, מכריע הוא את כולם, והרי עדיף מרב בגנו, וכמו שכתב הבית יוסף זי"ע דאזלינן בתר הזוהר נגד שאר המחברים עכ"ל.

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: - ישמרך

השם - וכן בגימטריה - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזוהר

הקדוש ישמרנו השם תמיד ובפרט ממלחמות גוג ומגוג - אדום ופרס].

ט) "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: **בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"** כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - הלואי שנזכר להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתיו". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו ויקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.

ט"ל תשבת מפי זרעו

12.000

תקליטור אוצרות הזוהר נבי:
ספרים, דרשות לשמועה,
קבצים ותמונות ועוד...

במות החמור שלך,
ספר הזוהר הקדוש,
יצאו בני ישראל
מן הגלות
ברחמים

"מהא' חמורא דילך
דאיהו ספי' זוהר
יפקון ביה טן גלותא
ברחמיו"

"קול הזוהר"
שיעורים
בזוהר היומי
בטלפון
0722-990044

מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8
בית שמש
054-843-6784

- אגון
- זוהר
- בשמים
- מוסף
- מילון
- קבצים
- ערכים
- סכה
- צניעות
- קבלה
- שבת
- שמעון
- עמוד
- זכרון
- תיקון
- הסרית
- ועוד

רוצה להיות מיליונר בעז"ה?

לימוד שעה אחת זוהר בשבת
שווה 100 מליון שנה תורה

לקבלת הספרים ערכה של שעה, גדולי ישראל והזוהר,
תיקוני זוהר היומי, ועוד, חינם!

פקס 02-995-1300

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

